

Előfizetési árak

Helyben:
Egész évre 10 kor., fél évre
5 kor., negyed évre 2 k. 50 L.

Videken:
Egész évre 12 kor., fél évre
6 kor., negyed évre 3 kor.
Egyes szám ára 8 fillér.

SZENTESI LAP

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Vajda B. Utóda könyvnyom-
dája Szentés, Kossuth-tér

Egyes példányok kaphatók
Lapunk könyvnyomdájában
valamint lapkihordóinknál, a
kiknél lapunk előfizetése is
megrendelhető.

Megjelenik hetenként háromszor:
vasárnap, szerdán és pénteken
a kora reggeli órákban.

Felélős szerkesztő:
SIMA LÁSZLÓ Főmunkatárs:
HEGYI ANTAL

Hirdetések árát,
valamint nyilváltéri közleményeket kiadóhivatalunk méret
szerint a legutányosabban számít.

A régi nóta.

— Junius 25.

Az egyszeri kakasról tudva vagyton, elkeseredésében milyen veszedelmes bosszút forralt egyszer a világ ellen. Elhátározta, hogy kukorékolásával nem ébreszti föl a hajnalat s ilyen módon megfosztja az álmodt naptól ezt a nyomorult világot. Fogadását állta is becsülettel — azonban korán kelő, vagy későn fekvő polgártársaink bizonyoságot tehetnek róla, hogy a hajnal a maga idejében mégis csak felpirul az égen mindmáiglan.

Az egyszeri kakastól nem sokat különbözik az, aki a szocializmust úgy akarja utjában megállítani, hogy nem veszi észre, sőt behunyja előtte a szemét. Tetszik vagy nem tetszik, az eszme azt mitőlünk nem igen kérdezik: ma már erősen benne uszunk a szociális eszmék áradatában. Ha akarjuk, ha nem akarjuk, ha veszünk róla tudomást, ha nem.

A veszedelem egyébként, mutatják a nyugati példák, nem ebben van, hanem abban, hogy nem tudunk a szocializmusnak irányt adni. Hullámai szabad kényükön visznek bennünket s míg egyes társadalmi osztályokat fölemelnek az őket megillető magasságra, másokat alásüllyesztenek és elmerítenek. Első sorban a társadalomnak azt az osztályát, amelyet nyilván nem ok nélkül szokás a nemzet gerincének mondani, a közép-osztályt. Csendesen, jajszó nélkül pusztul és sorvad ez

az osztály, lassú elvérzését se maga, se az állam nem veszi észre.

Legalább idáig nem vette, bár esztendőket óta érezhető azoknak az ellenséges erőknek a működése, amelyek a polgári háztartás erkölcsi és anyagi rendjére törnek. Azonban kárteknységük soha nem volt akkora, mint ma, amikor a háztartási cikkek rémit drágulásához a cseléd-bajok aggasztó kiélesedése járul. A kereső családfőnek és a háztartást kormányzó háziasszonynak a maihoz hasonló nehéz sorsa még soha nem volt. A ma ügye-baja és a holnap emésztő gondja uralkodik az emberek lelkében. Zajosabb megnyilvánulását ennek a nyomorúságnak csak azért nem láttuk eddig, mert a modern magyar társadalom a most mutatkozó bajokkal jóformán először találja magát szemben s megrökönyödésében nem tudja magát hogy viselni.

Évek óta beszélünk és írunk már a drágaságról, de azért a drágaság ma sem kisebb, mint volt. Sőt annál nagyobbra hizott, mentül többet irkaltunk róla. Elhárítása érdekében se a termelés, se a kormány, se a közvevítő kereskedelem nem tett semmit, jajgatásnál egyebet a fogyasztó közönség sem. Látjuk, hogy a piaci mizériák, mintha csak okozók vérszemek lettek volna a tapasztható tehetetlenség láttára, évről-évre gyarapodnak. A drágaság, a rossz mérték, a hamisítás, a fogyasztó publikum szemellen kizsákmányolása megduplázódott egy esztendő alatt. Betetejezte a nyomorúságot a lakásbér és a lüzrevaló meg-

drágulása s mindezek a háztartások óriási nagy többségére nézve, melyek a régi olcsóbb viszonyok mellett is csak deficitell voltak fenntarthatók, a sanyarúságot, vagy a teljes anyagi romlást jelentik.

Ezekhez járul legájában a cselédhiány, olyan veszedelem, melyre egy kis évtizeddel ezelőtt gondolni se lehetett. Cselédeink javát gondogdtuk az amerikai cselédközvetítőnek s itteni cinkostársainknak helyettük azonban beengedtük az ithon maradt cselédanyag közé az amerikai szellemet. Azzal az örögg törődnek már, hogy a cseléd még a szokásos kis tiszteletet se tanusítja kenyéradói iránt, azonban a leg-egyszerűbb kifogásolását a tudatlanságának és a lustaságának olyan sérelemül tekintti, amiért ott kell hagynia a házat. A tavaly szabadjára eresztett és miniszterileg támogatott császári szocialista igazgatás a cselédek közt is megtermette a maga gyümölcsét.

Ugy látszott, az új kormány e jelenségekkel szemben nem marad közömbös. A nemzet belső élete és kormányzása között mintha eddig ismeretlen kapcsok lettek volna keletkezében, mikor a belügy-miniszter kijelentette a múlt év őszén, hogy az állam cselekedni fog a középosztályt fojtogató drágaság dolgában.

Eddig azonban nem láttunk semmi cselekedetet s ha igazga parlamenti töredékek ezután is köveket szórnak a kormány utjába, félős, ezután se fognak látni. A csendes elvérzés folyama pedig olyan stádiumba jutott, hogy ha még egy kicsit késik az orvság, végkép elkésik. A ma-

A „SZENTESI LAP“ TÁRCÁJA.

Éjjeli-zene

Gyöngyvirágos ablak alatt
Késő éjféli tájon,
Felsír, felzokog a nóta
Szívet lelket rázón ...

Gyöngyvirágos ablakon át
Mécsvilága lobban,
Mécsvilágnál, csillagfényenél
Négy szem összevillan!

... Hajnalodik esillag alszik
Nem szól már a nóta,
Hej! az a lány barna kis lány
Álmodik azóta ...

Hajnalodik ... az utolsó
Csillagfénye lobban ...
Valahol egy barna legény
Szíve végsőt dobban.

Orbán Géza.

Viharos tavasz.

Ita: Engländer Reza.
(Folytatás.)

Gitta remegett. A fiú nem vette észre. Bagyogó szemmel beszélt mintha egy távoli búbajos kép tartána fogva tekintetét s vagyó

reszkető sóhajként röppentek a szavak ajkairól.

— Igen olyan mint a tied Gitta. És a haja, az a sarkatérő éjsötét hajszator, fényes, puha, illatos. Az is mint a tied Gitta. És a szemed! Mutasd a szemed Gitta. Ilyen éppen ilyen két lobogó tüzből égő csillag. A szája édes, piros, úde, mint a harmatos rózsza, szírom. Ha látnád Gitta, a szája ...

Gitta remegve ugrott fel helyéről. A fiú meglepetten tekintett rá, de mindjárt megértett mindent. Az a halálsapadt arc, azok a kínosan vonagló torzajkak világosan beszéltek. — Boesáss meg Gitta, könyörgött boesáss meg, nem akarlak bántani.

A leány nem hallotta, nem értette csak bámulni rá, nagyanyitól révedező tévedező tekintettel. Nem tudta, nem akarta hinni, hogy egy parányi kis szó képes legyen romba dönteni az ő ragyogó szép álmait. Nem tudott egy hangot sem kiejteni s könyörgő mozdulattal mutatott az ajtóra.

A fiú megértette és ment.

Gitta pedig nyugtalan léptekkel járt fel és alá a szobában. Zavaros fájó gondolatok robanták meg. Mondhatlan keserű érzés ébredt föl benne a sors iránt, mely megfosztotta őt az ő szép álmaitól. A ragyogó sugarak, melyek behatolják a lelkét, perc alatt elröppentek, csak sötét reménytelenséget hagyva vissza.

Újból és újból hallani vélte azt a suttgó puha hangot: „A szája Gitta. Ha látnád a szája ...“ és kettőzött erővel fogta el a kétségbeesés. Zokogott vonaglott és érthetetlen fájdalmas hangok keltek ajkain.

Bejöttek hozzá. Vigasztalták, becézték, de hasztalan. Csak úgy raskódott teste a góresős zokogástól.

Ha valaki megcsókolná az ajkamat, gondolta reménykedve, talán véget érne ez a rossz álm, talán megtudnék nyugodni. De hiába várt. Simogatták, dédelgették, csókolták a szemét, homlokát, haját, csak azt a szegény csókszomjas ajkát nem érintette senki.

Valami keserű megnyugvás szállta. Nem sirt többet. Nyugodt, hideg, csendes lett. Tudatára ébredt annak, hogy teljesen egyedül áll a világon és egész életén át egyedül fog állni, ha még azok is, kik legközelebb állnak hozzá, nem értik meg, nem szánják meg őt.

Kibontakozott a vigasztaló karokból és gépién az ablakhoz ment. Forró homlokát az üveghez szorítva kinezett. Tavasz volt kint. Mosolygó szerelmes tavasz. Gitta szeme érzékeltenül síkolt át a viruló tavaszi életen. Tudta, hogy neki nem szabad érteni a természet szerelmes szavát, pedig az ő szívében is tavasz van, de sötét, felhős, viharos tavasz.

(Vége.)

gára hagyott közönség ne legyen gyámoltalan, hanem övédelmi intézkedésekkel verje vissza legalább a rossz kereskedelmi szervezethez s az üzérkedő visszaélésekből származó támadásokat. Z. V.

UJDONSÁGOK.

Örök harc.

— Junius 25.

Mindennap előről kezded a harcot
Az élet kapzsi hatalmaival.
Mindenteg: kapnod vagy adnod a sarcot,
Folér vereséggel hany diadal?

Keserves jajjal jöttél e világra,
Csak álom eszt ajkadra mosolyt.
Ki mondja meg: ajkad első sirama
Mily vesztéséget, mit panaszolt?

Nem eszt-e már az a vágy, a kesergő,
Mely most is epezt mindannyi lusan?
Sirtál, ha epeztett az anya-elmő,
És sirva epedtél jäték után...

S nem üzted-e ép oly vágygyal a lepkét,
Mint lested aztán csókra a lányt?
S szintugy nem hajszol-e most szived-elméd
Száz férficélt is lepke gyanánt?

Egy jäték, egy harc! Örök a kezéd...
S harcod ha melybe, magasba ha visz:
Ép csak halkabb lesz egyre keserved,
Ép csak halkabb lesz örömod is.

Rogyhatsz magadba, mivel se törődve,
Ha célod már mind éjbe borult...
Döhlhetsz, — hiába dölsz pihenőre,
Tör rád ezer emlék, zaklat a mult.

S váltasz pazarul mosolyt, könyvet ujra,
Mint váltott gyermekarcod valaha...
S mint halt ifjonti arcod a multba,
Ugy tűnik a vén is tova, tova...

De tünhet örök nyugalomba is arcod,
Csak övé ez a sors, a halotti, komoly!
Te — kezded, előről kezdéd a harcot,
Az örök harcot, Isten tudja, hol?!

Telkes Béta.

— Junius 25.

— Személyi hír. Dr. Kelemen Béla főispán hétfői szokásos fogadó napján tegnap Szentesen tartózkodott.

— Uj regényünk. Lapunk pénteki számában kezdjük meg új regényünk közzétételét. A regény címe: **Soha**, szerzője L. D'Amis. A regény a modern életből van merítve s erőteljes színekkel változja a mai ferde gondolkodás következményeit, amely kihát az egész életre s kisebb nagyobb bukások után a legsötétebb katasztrófát eredményezi. L. D'Amis munkáiból többet mutattunk be már olvasóinknak s ez a regénye ugyszólván egyetlen nagyobb szabású; de egyszerűságot a legökéletesebb alkotása is. Ajánljuk olvasóink szíves figyelmébe.

— Hamis huszkoronások. Szegeden és környékén hamisított huszkoronás papírpénzek vannak forgalomba és pedig kétféle a hamisítvány. Az egyik fajta hamis banko élénkörös színű, kissé elmosódott nyomással, az idegen szövegben sajtóhibával. A sorzám tisztán van beírva. A másik fajta hamisítvány alapszíne halványabb vörös, a papírja a rendszerint vastagabb, de a rajz és nyomás pontos.

— Megverték a tanárukat. A szomszédos Vasárhelyen egy botrányról beszélnek, melynek szenvedő hőse D. Nagy Sándor főgimnáziumi tanár, akit szombaton este fél 8 órakor, mikor a Kaszinóból lakására ment, az Orszlán-utcában *valt tanától megverték*. Az eset olyanformán történt, hogy egy érettségi vizsgát tett diák felfogta a tanár két karját s az alatt egy másik diák pálcával a nadrágra vert. Maga D. Nagy Sándor tanár a rendőrségnél tett jegyzőkönyvi feljelentésében ugy adja elő a dolgot, hogy midőn szombaton este fél 8 órakor hazamenőben az Orszlán utcába befordult, egy most érettségizett ifjú hátulról megragadta karjait s az alatt másik két érettségizett diák *bottal megütötte a jobb kezé hüvelyk ujját és jobb csipőjét*. Az eset előzménye az hogy a megvert professzor igaztalan szigorral bánt érettségis diákjait. — Az ügy egyébként a bíróság elé kerül s ott tisztázni és méltatni fogják az esetet az igazság szerint.

— Meghívó. A Szentesi Református Kőr 1907 évi június hó 30-án (vasárnap) délután 4 órakor a Kőr székházának nagy termében *rendkívüli nagygyűlést* tart, amelyre az Alapszabályok 11 §-a értelmében a Kőr tiszteletbeli, alapító, és rendes tagjait fisztelettel meghívjuk. Szentes 1907 június hó 21. *Fató Zoltán* elnök; *Sima László* főtitkár *Tűrgyosorolat*: 1. A múlt évi záró számadás tárgyalása. 2. A folyó évi költségvetés megállapítása.

— Talált tárgyak. A városi színházteremben szombaton este tartott előadáson 2 női pénztárcát és egy színházi látesővet találtak. A tulajdonos átveheti a rendőrségen.

— Asszonyháború. Horváth Zsigmondné és Zsuzsanna nevű leánya tegnap neki mentek *Téli* Jánosnénak és meghusángolták. Téli né panaszára a rendőrség könnyű testi sértés címen indította meg az eljárást az asszonyháború aktív szereplői ellen.

— Korcsmai támadás. *Tarnóczy* János korecsnijában tegnapelőtt este 8 és 9 óra között *Keresztes* Sándor kubicus két társával megtámadta *Sipos* Ferenc csuavát bieskával. *Tarnóczy* megakartja védelmezni Sipost, mire a támadók egyike *Tarnóczyra* vette magát és meg is bieskázta, ha az ott időző *Győri* Tamás a levegőbe tem lö revolvérrel, mire a támadók elmenekültek. Az esetnek folytatása a büntető bíróság előtt lesz.

— Vásár a szomszédban. *Kistelek*en az országos vásárt július hó 6-án és 7-én lesz. Vészmentes helyől mindenféle állat felhajtható.

— Zivatar a putrik között. Vasárnap délután csúnya kis zivatar volt a putrik között. Csinálta pedig a zivatart két veszedelmes cigány legény, aki hasonló hősködése miatt állandóan elzárás alatt áll. A dolog részletei ezek: *Pulya* Pál és *Malkócs* István cigány legények belekötöttek *Demeter* Antalba valami haszontalanság miatt. A kötekedésbe beleszólt a legény anyja, mire a cigányok annak estek néki. *Farkas* József kőműves, aki látogatásban volt *Demeter*éknél, védelmébe vette az asszonyt, mire a cigányok őt tamadták meg. A verekedés színhelyére ekkorra odaért *Rúcz* rendőr, aki szét akarta választani a dulakodókat; de alig sikerült mert a neki vadult két legény megtámadta a rendőrt is. Csak a rendőr kard tudta megmenteni *Farkast* és *Ráczot* a leveréstől. A hős legények ellen az eljárást megindították.

— Fogorvos. *Köröcs* J. specialista fog-és szájbetegkéneél, ki már hetek óta városunkban időzik és még csak rövid ideig fog ill tartózkodni, kéri a n. é. közönséget, kik segélyt igénybe óhajtnak venni, sziveskedjenek őt mielőbb felkeresni mert egyes műtékek hosszabb kezelést igényelnek. Lakása mint máskor...

— Szenzációs politikai értesülések. Magyar újságírás legjava cikkeiben földolgozza teszik a legfőbb, legváltozatosabb, leg gazdagabb magyar napilappá az „Egyletértes”, mely negyvenkettedik évfolyamában megújult, élesen modern formában dolgozza fö a napi eseményeket. Az „Egyletértes” a nagyvenyoleas eszmeck szolgálatában töltött hosszú, dicsőséges mult után ma is a független, önálló Magyarországi küzd s Kossuth Lajos eszméinek hirdetője. Ennek az ideálnak a szolgálatában a magyar hírlepiro gárda legjavát állítja esabosorba. Vezetőiket: *Mezei* Ernő, dr. *Kmetty* Károly (egyetem tanár). *Hentaller* Lajos, dr. *Benedek* János *Burgán* Aladár, dr. *Pap* Zoltán (országgyűlési képviselők), *Herczegh* Mihály (egyetemi tanár) *Purjesz* Lajos, dr. *Bernát* Ottó s a 48-as eszmeck más kibiróball harcossai írják.

— A víz, mint a gyomor- és bélbetegségek övszere. Mindenki tudja, hogy a Karlsruhadban és Marienbadban gyógyulást kereső gyomorbeteggek legnagyobb konfigjenséi magyarok alkotják. Ennek oka pedig az, hogy a magyar konyha igen izletes, de meglehetősen nehezen emészthető táplálékokkal látja el fogyasztóit, továbbá az, hogy a magyar ember az étkezés után horitához van szokva. A bor pedig a zsiros ételek emésztését gátolja. A táplálkozásnak ezen betegségekhez vezető hátrányait az ivóvíz van hivatva kiközösíteni. Erre azonban a viznek tisztának, jónak és olyannak kell lennie, hogy a táplálékot az emésztéshez kellően előkészítse. Közismert dolog, hogy e célra a Molnai »ÁGNES»-forrás a legelső sorban felel meg mert nemcsak kitűnő oldószer a kápanyagoknak, hanem alkalikus viz léven, tisztá s, a gyomrot az emésztő nyelék előadására alkalmasan izgatja s kellemes ízű forrást. Hazatársok nagy ávegeben a molnai ÁGNES-vizet különösen ósösen szeretik fel.

— Adriai biztosító társaság. E biztosító társasulat aprilis 25-én tartotta közgyűlését. Az előterjesztelt igazgatóság jelentés és a 68. üléselevere (1906) vonatkozó zárszámadásokról a következő fontosabb adatokat közölte. Az életbiztosítási osztályról 10 469 darab újulást nyújtott be 65.420.796 korona tölévő; a kiállított kötvények tölévőssége 50.909.281 koronára rugott. A biztosítási állomány 1906 év végei tölévőben kerek 538 millió korona és évjárdékban 1.041.405 korona volt. A biztosítási töké átlag 33.763.114 koronáról emelkedett. Díjakban 10.636.431 korona folyt meg a halál és éleési esetekben valamely juttatások fejében kifizelt összeggek 7.076.130 koronát tesznek. A biztosítási állomány egy jelentékeny részénél a díjtartalék az eddigi 4% helyett 3 1/2%-os kamattalál számlára vétetett fel az 1906 évi mérlegbe. A 3 1/2%-os való átszámítás és a társaság által utjoman életbeléptetett általános feltételeknek az összes folyamatosan levő biztosításokra való kiterjesztése folytán igényelt tölévő és e célra összeggyűjtött 2.000.000 koronányi külön díjtartalékból fedeztetett. A folyó évi mérlegből átutalt 200.000 koronával egy újabb külön díjtartalék gyűjtése veszi kezdetét. Az életbiztosítási díjtartalékok és díjtartételek a szám adási év végei 98.980.195 koronára rugnak és a viszontbiztosítások levonása után saját számlára lemmarado 90.333.152 korona figyelembevételevel az előző ével szemben mutatkozó emelkedés 8.814.888 korona. Tövévősségükért 33.976.637 korona, szábitmányi biztosításokért 1.798.809 korona és tölévősség lopas elleni biztosításokért 373.944 korona folyt be díjakban. Ezen három ágazatban a viszontbiztosítások összesen 11.078.679 korát igényelték, a kárlizással pedig 17.401.000 k és viszontbiztosítás levonásával 8.747.357 kor. Ezen ágazatok összes díjtartaléka 13.176.043 korona és a viszontbiztosítás levonásával 8.675.682 koronát tesznek. A közzététel jóvá hagyta az igazgatóság javaslatát, amelynek értelmében az évi tölévőleghál 100.000 koronán egy rendkívüli hártartalék létesítésére, továbbá 721.972 korona a B mérleg szerint kiutaltott rendelkezésre álló tartalékok 1.500.000 koronára leendő tölévőelésére és a maradvány részvényeként 230 koronányi osztalék kifizetésére fordítassék. A társaság tartalékai amelyek a függő károkra tartalékba helyezell 3.002.753 koronányi netto összeggel figyelembe kivilly hagyva, 1906 december 31-én a 411 millió koronát meghaladják, a következőképp oszlanak meg úgy mint: Díjtartalékok 11.078.679, a viszontbiztosítások részeti 90.309.534 kor.

korona, ügyeménnyartafélék 8.800.000 kor. A társulati tisztviselők nyugdíjpénztára és takarékkészletének pénztárával vagyona 2.019.676 koronára rug.

— **Hírek az anyakönyvből.** Jun. 23—24 *Házasságra léptek:* Habranyi István Lukács Máriával, Cserna János Martók Máriával. — *Szülöttek:* Székely Imre, Bárany Terézia, Harangozó Eszter, Faragó Mária, Kolymán Mihály, Köhn Sándor. — *Elhaltak:* Székely Imre 3 napos, születési gyengeség; Kányási Mária 3 hónapos, béllúrut.

Köszönet nyilváníítás.

Mindámia rokonok, jóbarátok és ismerősöknek, akik felelhetetlenül jó férjem Rácz Ferencnek e hó 22-én végrehalt utolsó tisztességételen megjeleni kegyesek voltak s azáltal enyhítené igyekeztek a reám sujtott mélyeséges gyászt, ezuton mondok hálás köszönetet.

Szentes 1907 június hó 25-én.

özv. Rácz Ferencné
szül. Kóssuth Eszter.

Irodalom.

(*) A Vasárnapi Újság június 13-iki száma 27 képpel jelent meg. Első helyen Térey Gábor közöl cikket egy H. Rakóczy Ferenc korabeli eddig ismeretlen magyar festőről, Hugó Jankovich bemutatva az Angolországban nagy tekintélyben állott magyar művész néhány festményét is. A többi képek nagyobbára aktualitásokra vonatkoznak: a szabadságharc-szobor pályázatára, a dobsinai Kossuth szobor leleplezésére, a Nemzeti Szalon nyári kiállítására, a nyugati pályaudvaron végrehajtott keménydöntésre stb. Endrői Sándor, Sas Ede, Fodor Viktor versei, Mikszáth Kálmán és Pekár Gyula eredeti és Wharton Edith angolból fordított regénye, Erdős Renée novellája hó szépirodalmi olvasni valót adnak. Egyébb közlemények: Mecliwari Andras arcképe és nekrológia, tárcák a létéről, a Maria-Terézia rend történetéről s a rendes heti rovatok: Irodalom és művészet, Köztisztviselői egyletek, Sakkjáték, Képtalány, Egyveleg stb. Vasárnapi Újság előfizetési ára negyedévre négy korona, a „világkörkép”-vel együtt négy korona 50 fillér. Megrendelhető a „Vasárnapi Újság” kiadóhivatalában Budapest IV., Egyetem-utca 4. sz. Ugyanítt megrendelhető a „Képes-Napló”-a legolcsóbb újság a magyar nép számára, felévre két korona 10 fillér.

A tulipánt jegyében.

A Szentesi Jótékony Nőgyűlés idején közgyűléséből Tulipánt bizottságot küldött ki, mint a Nőgyűlés saját bizottságát azon hivatás teljesítésére, melyet az országosan szervezett Tulipántszövetség maga elé tűzött, — de csak Szentes város és a vele társadalmi érintkezésben álló közvetlen környezetnek területére terjedőleg, mely kiküldetéséből nyilván kitűnik, hogy a Tulipántbizottság nem főképp a Tulipántszövetségnek, nem a Szentesi Jótékony Nőgyűlésnek ügyvezetői szakszervezete a tulipánt szimbóluma által öröndetesen megindult, rövid egy év alatt meglehetősen ellenszenves bírálatot ért, helyi-ül-közélt kadreát valót hazai iparpártolásoknak és ezzel kapcsolatban álló eszmekörnek.

A Tulipántbizottságunk jelvénye a régi, működési köre, szervezete és célja azonban új, — és legyük hozzá nyomban hivatása sokkal melyebb, egytelmesebb és sokoldalubb, mert nem csupán a hazai ipar pártolására, a magyar fogyasztó közönség és a hazai iparosok és kereskedőknek egymishoz való

édesgetésére és ekként az érdekazonosság felismertelésére és tudatossá tételére foglak kezét városunk Jótékony Nőgyűlésének lelkes és fel kell tennünk: buzgó és a munkában kitartó hölgyei, hanem egyáltalában a nemzeti eszme, magyar műveltség, hazafiai erő és energia ápolására, — és e széles országot mentén egyforma munkás, tisztelő és tiszteltreméltó figyelemben részesítnek minden lényezőt, amely ezen hivatás békés és hadviselésének, a magyar nemzeti felfogás és öntudat gyarapításának, egyszóval a magyar kultúra áldás és győzelmet rejtő hadászatiának felszereléséhez, szellemi vezetőséghez, — ne mondjuk stratégiajához és taktikájához tartozik és egy porszemmel képes növelni azt a palladiumot, amelyet hazafiai kötelességünk minél előbb mentől hatalmasabbban és minél szilárdabban megépíteni, miot nemzeti és állami létünk hevehetetlen erősségét, biztos mentsvárunkat!

A Tulipántbizottság nem állítja a többször felengérré állítani megkísérelt tulipántjelvényt hivatásunk szimbólumául felvenni, helyesebben mondva: hordani, mert e jelvényben élénk példázatait tanulja meg ismerni és megbeesülni azon erőteljes, egészséges és tartalmas felfogásnak, hogy a magyar nemzet széles rétegeiben gyökereznek, illetőleg hivatást gyökerelt verni és terheltyes tölgygövé fejlődni, — és a magyar népek kedves virága, népnyelvészetének leghathatósabb díszítő eleme ime épen a tulipánt!

A magyar nép nagyarányú társadalmi reformátókevéseinek, a külföldi és általában idegen hatásoktól való lehető függetlenítésének egytelmes kulturmunkáját. Tulipántbizottságunk a népek felkeltésétől várja és ezt a nemes forrást keresik lelkes hölgyeink, amikor a Tulipántbizottságban működési terület kériek magunknak, hogy megközelítsék a népek sajátos faji felkeltését, érzelmet és az ezekben szunando hagyományokat és mindazon népies talantumokat, melyek a társadalmi nagyítómegeinek létét mint szellemi és erkölcsi áramát meg átjárják, gondolkodásra eszelekvésre, alkotásra készítik.

A Tulipántbizottság e szerinti működésének alapját a szentesi nép felkeltésében veti meg: ezt a nemes és termékeny talajt igyekezik eszmének megnyerni, előkészíteni vagyis a közönség rokonszenvét megszerezni, a nép felkeltésében lapangó őserőket, szellemi kincsüket eszmeletre keltetni, illetőleg felszínre hozni, eszelekvésre indítani és szellemileg irányítani. Bizottságunk tehát első sorban azt választotta feladatául, hogy igyekezetének hazafias tisztaságát és őszinteségét minél szélesebb körben megismertesse: ezeknek a szülő város lakosainak körében elismerést, rokonszenvet teremtsen és a nép érzelmetéhez fokozatosan hozzáférközven, hazafias és törőlmetszett magyar nemzeti irányu eszmevilágát és felfogását a nép széles rétegeibe átültesse, egyszóval a népet megismerje, nevelje, faji öröknek nemzeti becses szokásainak öntudatára ébressze, — és más oldalról ezen társadalmi működtése közben törekvésének tiszteletet, önmagának tekintélyt szerezzen.

A Tulipántbizottság ezzel az általános programmal mutatkozik be Szentes város szünmagyar társadalmának és a midőn azt a szellemi legkört és erkölcsi világot, amelyben működni hivatásul választotta, nagyvonalúan változta, bizalommal fordul az illető körökhöz, de válogatás nélkül Szentes város összes társadalmához és munkalkodásáért iránt mindenek előtt figyelmes várakozást kér.

E bemutatás után sorjában a sajtó útján és a terjesztésnek más megfelelő alkalmasságait révén ismerteti majd azon irányelveket, melyekkel igyekeztet eredményessé lenni veli, tehát működésének irányát és útjait részletesen is kijelöli.

Törekvésének nemes gondolatát Szentes város hazafias közönségének bizalommal ajánlja és felkéri kiválképen a szociális kérdés tudományos művelésével foglalkozó, a szakirodalommal ismerős, és a jóléti intézmények iránt fogékony és tenni kész férfiakat és az ipartermelési és kereskedelmi téren a gyakorlati pályák hivatásos egyenét, hogy a Sz. T. N.-t-ezen hazafias törekvésében tanácsesad, jó akarattal tudásokból, tapasztalataik kárnaikból segíteni, támogatni sziveskedjenek.

Hazafias üdvözzettel Szentesen 1907. június 16-án.

A Tulipántbizottság megbízásából

Dr. Lakos Imre
titkár.

Dr. Matéffy Ferencné
elnök.

Különfélék.

× Két millió koronás részvény. Londonban a napokban a »New River Company« nevű vízvezetési társulat egy részvényét adták el nyilvános árverésen nem kevesebb mint 95.100 font sterlingért (2.230.000 koronára). A nevezett társulat több száz év előtt alakult, amikor is Stuart Jakob király a vállalatnak átengedett terület fejében 36 darab elsőbbségi részvényt kapott, E részvényeket fia, a szerencsétlen véget ért I. Károly király eladta 500 font évjáradékért, mely évjáradékot a részvények mai birtokosai jelenleg is fizetik az uralkodó angol királynak.

× Öt emberélet egy gyémántért. A királyok, császárok, fejedelmek birtokaiban levő nagyértékű gyémántoknak egész moadakörük van. Köteteket lehetne összeírni a történetükről. Sokhoz igen csunya és véres történet fűződik. Így a többi közzel az orosz ezár birtokában levő sah-gyémánt öt ember életébe került, amíg a cár tulajdona lett. Hogy még mennyi vérbe fog kerülni, azt senki sem tudja. A sah-gyémánt Nadir sah ékessége volt, azonban egy őrizetlen pillanathban testőreinek egyike ellopta. Ez Teheránból Sebriszbe vitte eladni. A perza sah három örmény testvért bízott meg a tolvaj kiküldetésével. Hogyan, hogy nem, ezek ki tudták, hogy a tolvaj Tebriszben tartózkodik tehát odautaztak. Épp egy orosz karaván főnöke akarta megvásárolni a nagy gyémántot, amikor a három örmény meglepte őket. A katonák először a tolvajt, aztán a főnököt ölték meg s így a nagy kincs birtokába jutottak. A három testvér legidősebbje magához vette a gyémántot s ennek fénye és értéke annyira elvakította, hogy két testvérét megmérgezte, hogy egyedül 5 jusson birtokába. A rossz testvér a gyémántot nem is vitte haza Teheránba, hanem a karaván-csapatát Európába, az orosz cár udvarához hozta eladás végett. It II-ik Katalin megvette egy millió rubelért. Azonban nem sokáig örvendett a nagy pénznek, mert mielőtt még elhagyta volna moszkvát a karaván-csapat egyik szolgálója, aki titkon kileste, amikor az örmény pénzét olvasgatta, lesből hátulról lezurult és a pénzzel megszökött. Ilyenformán a sah-gyémánt addig öt emberéletbe került.

× A menyasszony keszkenője. Megható szobás urakodik Tirol egyenymely vidékein a nép között. A fiatal leány, mikor szive választottjával az oltár elé megy, finom csipke kendőt tart a kezében, hogy vele azokat a a könnyeket, melyeket szeméből esketés közben az öröm és meghatottság kisajtol, letörölje. Esküvő után ezt a kendőt nem mosák ki, hanem úgy, ahogy van, elteszik a feliérneműs szekrénybe és ott őrzik. Csak amikor a parasztlaszonny örökre lehunyja a szemét, veszi elő egy szerető kéz a szekrényből a kendőt, hogy vele a halott homlokáról a verítéket letörölje. Ezzel a csipkekendővel melyben még benne vannak a könnyek, miket egykor a boldog menyasszony ontott az oltárnál, terítik le a halott arcát és így bocsátják le a sírgödörbe.

